

[Ole Donner]

omkring Øresundsprojektet, og diskussionen fortsætter, fordi der åbenbart hele tiden fremkommer nye oplysninger og nye aspekter i sagen.

Som jeg sagde i begrundelsen for denne forespørgsel, er det mindre end to måneder siden, at vi havde den sidste debat, og faktisk er der sket så meget siden, at hele projektet nu efter min mening hænger i en tynd tråd.

Det, der er sket siden, og som med rimelig sikkerhed står fast, er, at den svenske regering har udskudt beslutningen og sikkert ikke vil træffe den, før de tredimensionale målinger foreligger.

Og i hvert fald skal man afvente Vattendomstolens nye bedømmelse af projektet. Der er vel ingen, der tror på, at Vattendomstolen helt vil underkende projektet, men den vil snarere foreslå ændringer i projektet til gavn for en miljøneutral forbindelse.

Så er spørgsmålet, om disse eventuelle ændringer kan finansieres inden for det vedtagne anlægsbudget, eller om ændringerne i projektet påfører det udgifter i et omfang, der sprænger hele grundlaget for Øresundsforbindelsen.

Vi kender naturligvis ikke svaret fra Vattendomstolen endnu, men det kunne da være rart at få trafikministerens svar på, hvilke overvejelser man i Trafikministeriet gør sig i den anledning.

Den svenske regerings beslutning har, som vi ved, allerede fået konsekvenser for det igangværende anlægsprojekt i Danmark, idet en del af anlægsprojektet er stillet i bero.

Med hensyn til spørgsmålet om kommunikationen mellem Trafikministeriet i Danmark og landene omkring Østersøen så er den jo ikke særlig god – om det måske er, fordi Trafikministeriet og Kommunikationsministeriet er adskilt, skal jeg ikke kunne sige.

I forbindelse med Storebæltprojektet opstod der jo en sag ved Den Internationale Domstol i Haag, fordi Finland ikke mente sine ønsker om fri passage gennem Storebælt imødekommet. Det hele endte i et frivilligt forlig; men en del af sagen byggede på, at man var gået forkert af hinanden, og det med at gå forkert af hinanden så vi også et eksempel på i januar, hvor den tyske regering fremsendte en verbalnote. Ganske vist var indholdet forældet i forhold til den faktiske udvikling, men det understreger, at Øresundsprojektet udvikler

sig i et tempo, hvor andre lande tilsyneladende ikke kan følge ordentligt med. Det halter altså en del med kommunikationen.

Kommunikationen til befolkningen er heller ikke den bedste. Den kiksede allerede fra starten, hvor politikerne havde så travlt, at de overhørte befolkningens modstand. Med rette føler mange borgere, at projektet er trukket ned over hovedet på dem, og at projektet er blevet til på baggrund af en udemokratisk beslutningsproces.

Det bedste var måske derfor, om man spurgte befolkningen om dens holdning til projektet. Både i 1992 og i 1993 har der været afholdt vejledende folkeafstemning og det om ganske komplicerede sager, nemlig Den Europæiske Union, så hvorfor ikke om Øresundsprojektet? Så får vi en folkelig debat om hele projektet. Da den svenske regering alligevel har udskudt sin beslutning, kunne vi i Danmark i mellemtiden tage den folkelige debat.

Debatten skulle naturligvis gå på, om projektet i sin nuværende form skal vedtages og igangsættes. Der kunne også fremkomme andre gode forslag til, hvordan en fast forbindelse over Øresund kunne udformes. Man kunne lave nogle beregninger af, hvad det vil koste med en tunnel til både biler og tog, og hvordan økonomien i det ville se ud, og om det ville være klogere at placere projektet et helt andet sted, nemlig på det smalleste sted mellem Helsingør og Helsingborg, og sådan er der mange forskellige ting, der kunne overvejes.

Men i første omgang må det handle om at få det nuværende projekt stoppet og lade befolkningen få indflydelse ved at lade den tage stilling til selve Øresundsprojektet i en vejledende folkeafstemning.

Vi hørte miljøministeren sige, at de tredimensionale målinger først vil foreligge sidst på sommeren, og der er formentlig ingen chancer for, at man kan komme i gang med projektet forinden; derfor går der ikke nogen tid tabt ved at lade folk tage stilling til projektet.

Jeg skal derfor på Fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at lade afholde en vejledende folkeafstemning i forbindelse med Europa-Parlamentsvalget den 9. juni 1994 med f.eks. følgende afstemningstema, hvortil der stemmes enten »Ja« eller »Nej«: